

Prišla sta k nekej vasi in ugledala krasno kmetsko deklico, ki je gosí gnala pást na bližnjo lého (trato), ter je potem v vas nazaj hitela, popustivši gosí. „Deklica!“ kliče jo sv. Peter, „zakaj ostavljaš gosí same tam na travi? Zakaj jih nehčeš pasti?“ — „Ej, kaj vam li je na umu? Denes je pri nas proščénje, in tudi jaz se hočem na ples zasukniti.“ — „Kdo li bode gosí pasel, da se nobedna ne izgubi?“ Peter dalje vpraša deklice. — „Denes naj jih sam dragi Bog pase!“ To izrekši je odhitéla deklica v vas, od kodar je odumévála vesela godba. „Peter, ali si slišal?“ vpraša Izveliçar, „denes tí bogúješ, zato si dolžen na gosí lepo paziti!“ Peter se je začel braniti, a napósled se je udál. Sédel je na zeleno travo in pasel. A to je bilo trudno delo, ker gosí niso hotele mirovati; letále so kričéč sem ter tja, da je bil ubogi svetník ves poten ter poslédnjič tako upéhan, kakor da je deset dnij potoval. A Krist je šel v vas, kjer se je dobro gostíl na „proščénji.“ Ko se je za večera na lého povernil, priteče mu sv. Peter hitro naproti in bogovánje izročí v njegove roke ter mu reče: „o Gospod, kako težko li je vesoljnemu svétu vladati, ko uže čreda gosíj toliko truda prizadeva!“ Od tedaj sv. Peter nikoli dalje nij želel bogovati in vladati zemlji.

6. Gos ob jednej nogi.

Jezus in sv. Peter sta šla skozi široko dolino. Ker je bilo baš v nedeljo, dá Jezus Petru novcev ter mu reče v bližnjo gostilnico iti in kupiti pečeno gos.

Peter gre in kupi gos. Ko se vrača, ne more si kaj, da ne bi snédel jedne gosje noge, ker pečenka mu je ugajala. Jezus potem pečeno gos vidi in vpraša: „Peter, kje ima gos drugo nogo?“

„Nij imela druge!“ odgovori Peter.

„Kako li more gos biti samo ob jednej nogi?“

„Resnično, sin nebeski!“ velí učenic. „Vidiš li, óna gos tam stoji tudi samo ob jednej nogi!“ Ko Peter to izreče, pokaže čredo gosíj, ki so se po léhi pasle.

Jezus umolkne ter nehče o tem dalje govoriti. Zdaj razrežeta gos in jo snesta pod senčnim drevesom, ter odideta.

K malu dospějeta v gozd, kjer Izveliçar tako reče: „Peter, novcev nemava, a potrebovala jih bodeva skoraj. Pod tem terhlím parobkom je zaklad; primi kol, izrúj parobek in vzemi zaklad.“

Peter storí, kakor mu je učitelj vélel, in res najde mnogo zlata.

Jezus prešteje, razdelí zlato na v tri jednólike kupčke, vzame kupec sebi, drugzega dá Petru in tretjega ostavi na tleh.

Peter vpraša: „sin nebeski, čegov li bode ta kupec?“

Izveliçar odgovorí: „ta bodi tistemu, kateri je gosjo nogo snedel!“

Petra oblije rudečica, prime ga nemir in zatorej zajéca: „sin nebeski! — drugo gosjo nogo sem jaz pojédel, ker sem bil jako lačen!“

Jezus se razhudí in žalosten reče: „Peter, ako ti, ki si najbližji mojemu sercu, lažeš in me varati hočeš, kaj mi je o drugih ljudéh misliti?“

Peter je serčno žaloval o svojem pregrešku, in brídsko jokajóč oprostíla prosil, obetáje, da se k temu uže nikoli ne zlaže.

Ko Izveliçar vidi njega resnično kesanje, oprostí mu, ker ga je ljubil.